

Teorie vtipů

Vtip je krátké vyprávění, jehož účelem je pobavit posluchače. Bývá založen na neočekávanosti, paradoxu, absurditě. Vyvrcholení vtipu se říká pointa, což je zpravidla poslední věta nebo slovo a spočívá v ní vtipnost.

Historie

Slovo anekdota pochází z řečtiny a znamená „to, co nebylo zveřejněno“. Původně tak byly skutečně označovány texty z různých důvodů nezveřejněné. V dnešních anekdotách je paralela v tom, že posledního kousku informace se musíme obvykle sami dovítit, na což jsou potřeba životní zkušenosti z podobné situace, jako byla ve vtipu, ovšem nečekaně zakončená pointou. Pokud někdo tyto informace nemá, tak se vtipu upřímně nezasměje, a po vysvětlení pointy tato ztrácí na účinku.

Výskyt

- **Pasivní**

- **Anekdoty:** vyprávění přátel, TV show, sbírky anekdot (*Dikobraz, Trnky brnky*, internet), komiksy (*Garfield*). Vtip sám sobě vytvoří atmosféru, a na pointu se nenavazuje, ani příběh nepokračuje (pokud se nejedná o vtipy s *dvojitou pointou*).

Potká policista blondýnku se psem a přísně ji kárá:

„Slečno, jaktože ten pes nemá košík?!“

Blondýna v klidu odvětí: „Ale my nejdeme nakupovat!“ (1. pointa)

„Aha, tak to jsem nevěděl.“ (2. pointa)

- **V ději...**

- **Komedie** a její implementace do vážných žánrů (tragikomedie), vtipy bývají inteligentní, někdy skryté. Často jsou vtipy vytvářeny nějakou postavou, jejíž charakter je tomu přizpůsoben.
- **Parodie** obsahují vtipy absurdní, což by u jiného žánru vadilo, u parodie o dějovou linii a přirozenost zobrazení nejde. Často jsou vtipy vytvářeny celým prostředím, což je jinak naprostý nesmysl.

- **Aktivní**

- **Převážně neškodné**, někdy vyplynou ze situace. Mnohdy vznikají omylem přeřeknutím, nebo schválně nějakou kreativní osobou. Může se stát, že vtipnost je subjektivní – naprosto normální situace, ale najde se osoba, které připadne jinak vtipná, na základě osobní zkušenosti, znalosti nějakého faktu/vtipu. Jedná se o okamžiky, které nikdo nemůže předpokládat a přináší je sám život – obvykle je nelze, pokud vypravěč není Vladimír Menšík, převyprávět se stejným účinkem.
- **„Kanadské žertíky“** jsou velmi účinné, bohužel je vždy potřeba vybrat oběť, na jejíž účet se budeme bavit. Tato oběť se zrovna za břicho popadat nebude (vyjma případu, kdy se jedná o záměnu soli a cukru, pravděpodobně se ale nebude popadat smíchem, nýbrž nevolností).

Co dělá vtip vtipem

O níže uvedené poznatky považuji za základ k rozborům vtipnosti vtipů. Důvody smíchu byly předmětem mnoha studií, např.: ^[zdroj wikipedie]

- Emmanuel Kant, *Kritika Mínění* (1790) tvrdí, že „Smích je vyvolán, pokud je očekávání přeměněno v nic.“ Kantova analýza vtipu:

Angličan v Indii v Suratě vidí, jak narážejí sud. Všechno pivo, změnivší se na pěnu, se vyhrnulo ven. Ind opakovanými výkřiky vyjadřoval svůj úžas. „Co je na tom jak zvláštního,“ zeptal se Angličan. „Oh, nezaskočilo mě, jak to vyšlo ven,“ odpovídá Ind, „ale jak jste to všechno dostali dovnitř?“

To nás rozesměje, a od srdce potěší. Není to proto, že si myslíme, že jsme chytřejší, ani proto, že nás těší, že jsme pochopili smysl. Je to spíše proto, že se naše napjaté očekávání vytratilo.

- Marvin Minsky, *Society of Mind* (1986).

Marvin Minsky argumentuje, že smích plní určitou funkci vzhledem k mozku. Vtipy a smích jsou prostředek, jak mozek si mozek uvědomuje nesmysl. Z toho důvodu, tvrdí, že vtipy nejsou tak vtipné, když je slyšíme opakovaně.

- Edward de Bono v *Mechanismy Mysli* a *Já mám pravdu, Vy ne*

Edward de Bono naznačuje, že mysl je jako stroj na párování vzorců, a že pracuje na základě rozpoznávání událostí a chování a zasazování do již známých vzorců. Pokud je očekávané spojení narušeno, je v mozku vytvořen alternativní nový spoj jinou cestou, než bylo očekáváno – smích přijde na řadu ve chvíli, kdy je vytvářeno nové spojení. Tato teorie ozřejmuje mnoho o vtipech, například

- *Proč jsou vtipy k smíchu jen poprvé: napodruhé je ono alternativní spojení už vytvořeno, takže se nevytváří nové, a tedy se nesmějeme.*
- *Proč jsou vtipy podrobné a často na základě opakované události: Opakování vyvolá již dávno známé vzorce. Častý způsob vyprávění vtipu je říci téměř stejný příběh dvakrát a napotřetí přijde pointa. První dvě sdělení evokují známé vzorce a připraví mozek na pointu.*
- *Proč jsou vtipy často stereotypní: použití stereotypních spojení vyvolá známé chování, čímž si ušetříme „přípravu“*
- *Proč jsou vtipy variacemi na známá témata (muž vejde do baru, Pepíček, žárovky): Opět se ušetří příprava atmosféry.*

Pravidla

Nejedná se o nějakou kuchařku na výrobu legrace, jsou ovšem vyzkoušené metody, které dopomáhají úspěšnému vtipu. A protože vtip je velmi specifická záležitost, nezáleží jen na autorovi,

ale i na interpretovi. Jsou lidé, kteří neumí říkat vtipy, zatímco jiní, když řeknou vesměs ten samý vtip, sklídí úspěch.

Konkrétnost

Aby byla u posluchače/čtenáře vyvolána co nejjasnější představa o situaci, je potřeba nebát se detailů při popisu. Pokud je vtip příliš obecný, obecnost nedokáže vnímat absurditu, a nevyvolá smích. Je to právě tím, že představa není jasná a nelze ji přiřadit k nějaké zkušenosti, od které by se při pointě odchýlilo.

Záleží také na slovosledu a výběru slov, který by měl být přirozený a snadno srozumitelný, aby nerušil mysl a umožnil co nejlépe rozpoznat známý vzorec, který bude vzápětí narušen pointou.

Údernost

Vtip, tedy především samotná pointa, lépe funguje, pokud je co největší úroveň žertu vyjádřena co nejméně slovy, což je dnes považováno jako jeden z klíčových prvků vtipu. Příklad od Woodyho Allena:

Prošel jsem kurz rychločtení a přečetl Vojnu a Mír za dvacet minut. Týká se to Ruska.

Přes oblíbenost stručných vtipů jsou některé vtipy, kde je samotná délka tím prvkem, narušujícím vzorce. Jsou to takové ty vtipy, které se uměle natahují, některé jsou vyloženě nudné, nevyvolávají žádné napětí a konec je naprosto nepřekvapující. Dalo by se říct, že se jedná o nevtipy.

Zestručňování, variace

Pokud se dobře vytvořený vtip parafrázuje, nemusí už být k smíchu, protože použitými výrazy a slovosledem je také vytvářen vtip (úvod, předpoklad, protiklad), samotný obsah (smysl) dotváří nápaditost. Úprava vtipu naruší jeho mechanismus, který vyvolává smích. (názornost, hutnost, rytmus). Nejlepších výsledků je dosahováno, pokud vyvrcholení vtipu je koncentrováno na samotném konci vtipu, pokud možno poslední slovo. To umožní maximalizovat očekávání a napětí.

Je také vcelku účinné, pokud se k hodně otřepanému vtipu – který je svými variacemi znevtipnělý, použije naprosto normální a tedy nevtipný závěr.

Kolik nudných páprdů je potřeba k vyměnění žárovky? Jeden.

Smysl tohoto příkladu je v tom, že po tolika různých variantách vtipu o počtu vyměňovačů žárovky, je při tomto vtipu mozkiem již očekáváno nějaké vyšší číslo, případně i nízké, občas s dodaným vysvětlením. Takže se posluchač směje zpravidla již z úplně jiného důvodu, než se smál, když tento vtip slyšel poprvé. Pokud je zakončení racionální, za normálních okolností nevtipné, a mozek očekává za každou cenu vtip (a absurditu), lze vyvolat smích.

To se nasmějete, sprosté vrstvy, aneb srozumitelnost

Vtip má v člověku připomenout nějaký známý vzorec a v pointě odbočit. Je tedy nutné uvědomit si, že vtip pro širokou veřejnost musí být založen na situaci, se kterou se identifikuje co nejvíce lidí. Témata z běžného života jsou nejjistější (nakupování, rozhovory, jaký je rozdíl mezi X a Y, výměna žárovky, vcházení do barů). Naopak nevhodná témata jsou vyloženě odborná, ovšem někdy

je cílem, aby vtipu rozuměl jen určitý okruh lidí. Existují tedy i vtipy matematické, programátorské, Cimrmanovy optické a chemické.

Nekonečné množství matematiků přijde do hospody. První si objedná pívko, druhý si objedná půl pívka, třetí si objedná čtvrt pívka. A barman říká: „Vy ste fakt kokoti“ a naleje dvě piva.

Cimrmanův chemický:

„Dnes již víme, že taková sloučenina skutečně existuje, jmenuje se kyselina peroxosírová. Proč si tím ale, jinak velmi podařenou anekdotu, kazit.“ – Divadlo Járy Cimrmana

Minutí se účinkem

Neboli vtipy **druhoplánové**, kdy vlastní pointa není tvořena tím komickým účinkem, který autor plánoval, a namísto toho smích vyvolává sama skutečnost, že takto slabý vtip může někdo myslet vážně.

Otázal se jednou pan učitel Ládíka, jak to, že nemá ke své břidlicové tabulce motouzkem připevněnu hubku. Pustil jsem ji na špacír, odvětil Ládík. Všechny děti i s panem učitelem se pak Ládíkově trefné odpovědi notně nasmáli.

Ovšem pozor na to, že ještě může dojít ke komice třetího plánu, kdy předmětem shovívavého úsměvu bude naivita, že tak efemérní záležitost, jakou je vnímání vtipu lidským mozkiem, se někdo vůbec snaží vědecky podchytit.

Anti-humor

Také nevtipy. Výše bylo popisováno, čeho se ve vtipech vyvarovat. Ovšem nelze zapomínat na vtipy, které sice popírají tyto postupy, přesto jsou vtipné – má to svoje důvody...

- **Kameňáky**

Klasický kameňák, tj. vtip se slabou, nebo žádnou pointou. Přesto je v oblibě.

- Šli dva a prostřední upadl.
- Had jede na kole...
- Extrémně dlouhý vtip se slabou pointou
  - Glokva
- Vtip se slabou pointou, který ke svému pochopení vyžaduje netriviální znalosti

Archimedes, Newton a Pascal hrají na schovávanou. Archimedes pyká, Pascal se běží schovat, ale Newton jen nakreslí na zem čtverec a stoupne si do něj. Archimedes se otočí a zapyká Newtona, ten řekne: Ale newton na metru čtverečním je přece Pascal.

- **Nevtipné vtipy**
  - Vtip pokračující po pointě – není téměř možné dosáhnout dobrých výsledků
  - Vtip obsahující své vysvětlení – viz. druhoplánové vtipy
  - Vtip zdůrazňující svou vtipnost – viz. druhoplánové vtipy
- **Doslovné překlady nepřeložitelných vtipů**

*„Who discovered radium?“ asked Marie curiously.
(Marie Curie – při vyprávění lze vsugerovat výslovnost)*

„Kdo objevil radium?“ zeptala se Marie zvědavě.

Typy vtipů

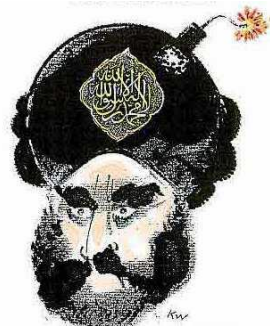
Vtipy se často zakládají na nečekanosti, na *veřejných tajemstvích*, nebo přetváření společenských stereotypů. Některé vtipy jsou specifikovány více kategoriemi.

Témata

Politické vtipy jsou většinou posměšné, týkají se současné politické situace. Někdy vznikají na základě již známých vtipů. Někdy jsou postavené na porovnávání dvou směrů.

Odborný humor jsou vtipy, které si dělají legraci z různých profesí (policisté), nebo jsou srozumitelné pouze lidem z oboru.

Rasové vtipy žertují na úkor zvyků nějaké skupiny. Někdy jsou cílem vtipu samotní členové skupiny a jejich chování (Romové, Židé) – ty jsou často považovány za urážlivé. Spadají sem i vtipy typu *Čech, Američan a Rus...*

Vtipy o chování nejsou tak cílené, týkají se manýrů a názorů (blbci, blondýny). Obvykle nejsou považovány za nevhodné, na rozdíl od rasových.

Záchodové, nechutné vtipy nebo také **nevhodné** jsou takové, které se týkají tabu, často sexuálních témat. Dále zahrnují různá postižení a jiné nechutnosti.

Jednou říká manželka manželovi: "Miláčku, pojďme dělat do ložnice nějaké prasárničky!"

A manžel na to: "Jasně! Posereme polštáře!"

Nevtipné vtipy nejsou vtipné v běžném slova smyslu. Jsou postaveny na zklamání z očekávání, že vtip by měl být vtipný.

Styly

Vtipy typu **otázka/odpověď** jsou obvyklou metodou. Na jasnou otázku je překroucené odpověď. Často využívá slovních hříček, nebo porovnává neporovnatelné.

Jaký je rozdíl mezi ... a ...?

...

Rozhovor nebo **popis situace** je asi nejčastější. Může i nemusí obsahovat přímou řeč, je to regulérní literární útvar s pointou.

Ukázky

Zde přijdou na řadu některé jevy, které byly popisovány, ale nezbylo pro mě místo.

Ztracení vtipnosti úpravou

Původní (O Romech):

Cikán si dělá autoškolu, projede křižovatku a instruktor se ho ptá: „Co tam bylo za značku“? A cikán na to: „Hliníková, vrátíme se“?

Upravený (O pracovnících sběrných surovin):

Zaměstnanec sběrného dvora si dělá autoškolu, projede v křižovatku a instruktor se ho ptá: „Co tam bylo za značku“? A správce dvora na to: „Hliníková, vrátíme se“?

Pokud je tento vtip o Romech, je rasistický. Převeden na pracovníky sběrných surovin není vtipný.

Glokva

(zdroj: internet)

Je osmnácté století. Do jednoho přístavu se z dlouhé plavby vrací jedna loď. Protože se jedná o dobu, kdy řádilo mnoho pirátů, byla loď samozřejmě při návratu poškozena a mnoho námořníků za to zaplatilo životem.

Z lodi vystoupí kapitán a jde do přístavní putyky. Tam se ptá, jestli tam nejsou nějaký lidi, který by s ním šli na další plavbu, že ztratil mnoho lidí a že má výnosnej kšeft. Přihlásí se mu pár lidí, ale není to dost. Tak se ptá, jestli neví o někom, kdo by jel taky. Jeden námořník se zvedne a povídá: "Kapitáne, jestli chcete nějakýho dobrýho námořníka, běžte tamhle na molo, tam sedí takovej chlápek, kterej si maže chleba nějakou pomazánkou a žere to, jmenuje se GLOkva, tak tomu řekněte, ten s váma pojede..."

Kapitán se tedy vydá na molo a tam opravdu sedí nějakej člověk, kterej si maže chleba pomazánkou a žere to. Kapitán mu říká: "Vy jste GLOkva?" GLOkva na to: "Jo," a přikusuje k tomu chleba namazaný pomazánkou.

Kapitán říká: "Víte, sháním námořníky, který by šli se mnou na loď, a někdo mi říkal, že byste šel." GLOkva si neustále maže chleby a žere je a odpovídá: "Kapitáne, klidně, ale chci po vás jednu věc...", a přikusuje chleba s pomazánkou.

Kapitán říká: "Cokoliv, jen když pojedete." GLOkva si kousne chleba s pomazánkou a s plnou pusou říká: "Mě by stačilo, kdybych si s sebou moh vzít nějaký chleby a pomazánku." Kapitán povídá: "to si klidně vem. Dohodnuto tedy."

GLOkva si na loď naloží asi tři sta chlebů a čtyři sudy pomazánky a plavba začíná. Počasí je vcelku dobré, námořníci si na nic nestěžují, jenom GLOkva sedí dole v podpalubí, maže si chleby pomazánkou a žere to a nic ho nezajímá. Jenže co se nestane - přijde bouře a loď se poničí, takže musí námořníci makat za dva. GLOkva to ale vůbec nezajímá a maže si ty chleby s tou svojí pomazánkou a je spokojenej...

Námořníci pak začínaj reptat, že GLOkva nic nedělá a ať teda vypadne z lodi.

Kapitán jde proto do podpalubí a říká GLOkvi: "Hele GLOkvo, já jsem tě vzal na loď a povolil jsem ti vzít si tyhle ty tvoje chleby a tu tvoji pomazánku. Ale venku byla bouře a naše loď je poničená, tak koukej začít něco dělat, nebo tě vyhodíme z lodi..."

GLOkva si maže chleba pomazánkou, žere ho a odpovídá: "Tak mi kapitáne doneste nějaký dřevo, dláta, pilku, kladivo a hřebíky a uvidíte, co se stane..."

Kapitán na GLOkvu, který stále ukusuje chleba s pomazánkou nevěřičně kouká a pak říká: "GLOkvo, já mám smysl pro humor, ale tohle je trochu moc. Já ti to nechám donést, ale jestli se nic nestane, tak jdeš okamžitě z lodi..." GLOkva ukusuje chleba s pomazánkou a pokýváním hlavy souhlasí.

Nějaký námořník pak přinese GLOkvi všechno co si přál a GLOkva sedí den v podpalubí, z kterého se ozývá řezání pilou, zatloukání hřebíků a jiná práce se dřevem a po tom dni vyjde na palubu s takovou bedýnkou, která má tři díry nahoře a dvě dole a říká kapitánovi ukusuje chleba s pomazánkou: "Tady máte gLOkvičku, dejte ji na příd' a uvidíte, co se stane."

Kapitán říká: "GLOkvo, ty si ze mě děláš srandu, ale já tě klidně z té lodi vyhodím, ale protože jsem zvědavěj, tak máš poslední šanci," a dá gLOkvičku na příd'. GLOkva se vrátí do podpalubí, maže si tam chleby pomazánkou a žere je.

Najednou jede kolem ruská loď, kapitán ruské lodi vezme do ruky dalekohled a sleduje glovkovu loď. Najednou zaostří na příď a nadšeně křičí: "Jaka krasnaja glockvička!!!" Okamžitě rusové přirazí loď ke glokvově a nabízejí tisíce rublů za glokvičku. Kapitán je trochu překvapen, ale pak se probere a okamžitě glokvičku prodá. Všichni námořníci jsou spokojeni, jenom Glokvovi je to jedno, sedí si v podpalubí, maže si chleby pomazánkou a žere je.

Pak ale přijde druhá a mnohem silnější bouře.

Utrhne se jeden stožár, několik námořníků zahyne. Všichni musí makat za tři a jenom Glokva si sedí dole v podpalubí, maže si chleby pomazánkou, která už mu lehce kysne, a žere je.

Námořníci samozřejmě reptají a tak jde kapitán znovu za Glokvou a jejich rozmluva se opakuje. Glokva si maže chleba pomazánkou a žere je, kapitán mu vysvětluje, že musí něco dělat a tak dále. Glokva si kousne chleba s pomazánkou a řekne: "Tak mi sem kapitáne přineste ještě víc dřeva než minule, hřebíky, pilku, kladivo, hoblík, dláta a na co si vzpomenete a uvidíte, co se stane..."

Kapitán na to: "Glokvo, jednou ti to vyšlo, ale to byla strašná náhoda, takže ti radím, aby sis ze mě nedělal srandu..." Ale přesto mu nechá všechno nanosit. A Glokva tři dny v podpalubí dře, řeže pilou, zatluoká hřebíky, hobluje a tak dál až nakonec, ukusuje chleba s pomazánkou, vynese dvakrát větší bedýnku na palubu a říká kapitánovi: "Tohle dejte na příď a uvidíte, co se stane." Kapitán žeroucímu Glokvovi nevěří, ale přesto dá novou glokvičku na příď...

Najednou jede kolem německá loď. Německý kapitán sleduje dalekohledem Glokvovu loď, pak zaměří na příď a nadšeně zakřičí: "Ach, eine schöne glockwichka, die muss ich haben..." a přirazí loď. Německý kapitán nabízí za glokvičku desetitisíce marek a glokvova loď samozřejmě nabídku přijme.

Všichni slaví, že mají na rok z čeho žít, jenom Glokva sedí v podpalubí, maže si ty chleby zkyslou pomazánkou a žere je, jako by se nic nedělo...

Pak ovšem glokvova loď narazí na piráty. Bojují dlouho, až nakonec piráty odrazí, ale ztratí mnoho námořníků a loď je dost zdevastovaná. Každý námořník nyní maká za pět. Glokva ale sedí v podpalubí a maže si hnijící chleby kvasící pomazánkou a žere je.

Námořníci, ačkoliv uznávají Glokvu za všechno, co pro ně udělal, jsou si vědomi, že jim to bude k ničemu, když nedoplujou do přístavu a začínají reptat. Kapitán jde do podpalubí a se slzou v oku říká Glokvovi, který ukusuje zelený chleba se smradlavou zkvasenou pomazánkou: "Víš, Glokvo, udělals toho pro nás hrozně moc, máme teď z čeho rok žít, ale chápej, přepadli nás piráti a nahoře se maká, a ty musíš taky přiložit ruku k dílu, jinak budeme muset na tvoje dobrodiní zapomenout a hodit tě do moře, morálka musí bejt..."

A Glokva znuďně ukusuje zelený chleba s zkvasenou pomazánkou a odpovídá: "Tak mi kapitáne doneste ještě třírát víc dřeva než minule, pilu, hoblík, hřebíky, kladivo, dláta, vrták a na co si vzpomenete." Kapitán přikáže všechno Glokvovi poskytnout. Celý týden se z podpalubí ozývají zvuky jako z dřevařské pily, bušení kladiva, řezání atd. Za týden vyjde Glokva na palubu a nechá si svolat tři námořníky, kteří mu pomůžou vytáhnout novou, ještě mnohem větší bednu, která má deset děr nahoře, pět dole a předá ji kapitánovi se slovy: "Dejte to napříď a uvidíte, co se stane." Kapitán dá glokvičku na příď a Glokva odchází do podpalubí, bere chleba, maže ho pomazánkou a žere to.

Zanedlouho pluje kolem anglická loď. Kapitán anglické lodi prohlíží dalekohledem Glokvovu loď, najednou spatří na přídi glokvičku a v téměř orgasmickém stavu vykřikne: "Oh, what a nice glockvichka!!! It must be mine!!!" A anglická loď přirazí a její námořníci rovnou lopatami hází desetitisíce liber na palubu glokvovy lodi, pak si vezmou glokvičku a spokojeně odplují.

Všichni na Glokvově lodi jsou nadšení, že mají celý zbytek života z čeho žít, jenom Glokva je v podpalubí, maže si odporný temně zelený chleba třicetiprocentní pomazánkou a žere to.

Nakonec loď dopluje až k přístavu a kapitán přijde dolů za Glokvou, který si maže zelenou hnilobu třicetiprocentními kvasinkami a žere to, a říká mu: "Glokvo, moc ti jménem celé posádky děkuju, to cos pro nás všechny udělal ti do konce života nezapomenem... Ale mohl bych tě o něco poprosit? Mohl bys mi na památku udělat taky takovou jednu glockvičku?" A glockva si ukosne kus plesnivé hmoty a povídá: "Ale to víte kapitáne, udělám, přineste mi všechno dřevo, co máte na palubě a spoustu náradí, hřebíků, šroubů a tak..."

Kapitán mu všechno přinese a nechá ho pracovat. Glockva tvrdě dře dva týdny, celou tu dobu loď krouží kolem přístavu, aby náhodou nenapadlo Glockvu zdrhnout. Za dva týdny Glockva vyleze a svolá celou posádku, aby mu pomohla vynést kapitánovu glockvičku. Námořníci vynesou na palubu velikánskou bednu, která má dvacet děr nahoře, deset dole.

Kapitán kolem toho chodí a nakonec se nesměle zeptá Glockvy, který přežvykuje zelenou hnilobu s bílou tekutinou: "Víš, Glockvo, ty jseš moc hodnej, žes mi to udělal, ale neuraz se, k čemu to vlastně je?"

A Glockva odpoví: "Tak to hodte do vody a uvidíte, co se stane." Kapitán říká: "Ale Glockvo, víš jakou to má cenu? Za to bych si koupil půlku tohotohle přístavu..." A Glockva na to: "Hodte to do moře a uvidíte co se stane!" Kapitán chvíli váhá a nakonec nechá posádku, aby vzali glockvičku a hodili jí do moře.

Glockvička dopadne na hladinu a pak se ozve: "Glo, glo, glo..."

Humor spočívá v očekávání publika, které je nakonec naprosto zklamáno. Čím později s posluchači uvědomí, o co se vlastně jedná, tím je to úspěšnější. Dobrý vypravěč takový vtíp může natáhnout až na 30 minut.